

Jeg er blevet bedt om at komme med mine betragtninger og bekymringer for racens status her i 2016.

Desværre mener jeg der er rigeligt at tage fat på, vores vidunderlige race står midt i nogle seriøse problemer som jeg mener vi for alvor skal tage fat på at løse.

Størrelse : Alt for mange Puli er blevet alt for små, dette er desværre et universalt problem, jeg har ved selvsyn set Puli som ikke møder race standardens mindste mål, og det er meget bekymrende.

Ikke alene mister vi breed type, der er en årsag til at vores race skal holde et mindste mål, vi har med en arbejdende race at gøre. Måske ikke alle vore Puli i dag er så heldige at have mulighed for at arbejde som hyrde hunde, men det betyder bestemt ikke vi skal give køb på, hvad der er der lige præcist gøre vores race til den fantastiske hyrdehund den er. En Puli er langt mere en en kvadratisk hund med snorepels...

En af de væsentligste årsager til at vi ser for små Puli, er et skred i forholdet imellem længde af benstammer set i forhold til brystdybde.

Måske vores, efter min personlige opfattelse, temmelig vage race standard bærer en del af skylden, måske den giver nye opdrættere for stor mulighed for at fortolke på hvad der egentlig menes med ” Brystdybden måler noget under den halve skulderhøjde”

Rigtigt mange af dagens Puli har for korte benstammer, de holder et 50:50 forhold, dette er absolut ikke racetypisk.

Det optimale er et forhold der hedder 55 % benstamme til 45 % brystdybde.

En hund med 50 : 50 forhold vil ikke kunne opretholde en effektiv arbejdsenergi, og vil hurtigt blive træt, da den skal kompensere.

Ofte medfører dette 50:50 forhold også forkerte vinkler som igen påvirker hundens arbejdsevne i negativ retning.

Et andet meget væsentlig aspekt er selve brystkassen, den skal være dyb og set i tværsnit være ”æggeformet”.

For mange af dagens hunde har ikke ordentlig dybde i brystkassen, som knap når ned til albuen.

Dette er særdeles vigtigt – en hund vis brystkasse ikke har tilstrækkelig dybde bliver meget ofte løse i albuen, og kan dermed ikke bevæge sig race typisk.

De vil padle i fronten, bag forbenene ikke får støtte af brystkassen. Dette er hverken attraktivt eller energibesparende for den arbejdende hund.

Desværre kan det til tider virke som om, at opdrættere ikke sætter sig ordentlig ind i racens standard, lærer den til fingerspidserne og for alvor forstår betydningen af, hvad som står skrevet.

Alt for ofte hører man fraser som ” Hvilken fantastisk kompakt hund” – dette vurderet af et foto af en givetvis smuk hund, men hvis man ikke har haft fingrene under den kraftige pels er det på grænsen til umuligt at bedømme en Puli blot fra et foto.

Det er min personlige opfattelse at den vidunderlige teknologiske verden vi lever i i dag, hvor medier som Facebook pludselig åbner op for muligheden for at stifte kontakt med opdrættere fra ” Langtbortefra ” og dermed muligheden for at importere nyt avlsmateriale uden på forhånd at vide hvad det egentlig er man køber..

Billeder er taknemmelige er et Dansk ordsprog – nuvel, givetvist, men hvis det blot er billeder man forlader sig på når man påtænker at importere nyt avlsmateriale vil jeg tillade mig at anføre at man nemt køber katten i sækken.

Samme kan naturligvis siges om en klasse med udstillingshunde, når jeg som dommer går i gang med at bedømme en klasse, er et hurtigt blik ned af line up ABSOLUT ikke det samme når det gælder en klasse med fuldpelsede Puli som når jeg dømmer en hvilken anden race. Man kan jo som før

anført ikke bedømme Puli uden at have hænderne under pelsen, og dog – rigtig meget bliver ”afsløret ” når hundene sendes rundt i ringen, når man som dommer ser hvordan de forskellige hunde i klassen bevæger sig giver det det trænede øje en ide om hvad der findes under pelsen.

Men man kan nemt blive overrasket, både positivt og negativt. Den 3 årige hund med kraftig pels, vil ganske ofte virke noget lang i kroppen, da den massive pels på både front og bagpart ligger et par cm. Til i længde for øjet. Her vil man med en grundig eksaminering på bord, ganske ofte finde at hunden bestemt ikke er lang, men korrekt kompakt bygget.

I samme klasse kan man så have en hund der i bevægelser rundt i ringen giver indtryk af at være kompakt, men som under eksaminering på bord, afslører at være ganske lang i kroppen, og have for korte benstammer, hvilket snyder øjet til at tro hunden er kompakt stående og i bevægelse.

Generalt mener jeg at der er sket en ganske stor forbedring i pelse, måske folk er blevet bedre til at passe pels i dagligdagen, men der er tydelig forskel på pelskvalitet og præsentation i dag i forhold til for 25 år siden da jeg begyndte med racen.

Dog skal pelsen efter min mening ikke tillægges så stor værdig blandt dommere som det desværre ganske ofte er tilfældet.

Puli er en arbejdende race og ikke en pynteting, der har sneget sig en uheldig tendens ind, hvor alt for mange dommere synes at foretrække hunde med så ensartede tynde snore som muligt, og hund som er skulptureret så kraftigt at de groft sagt ikke ligner puli længere, dette er et aspekt som vi som opdrættere / udstillere bør have fokus på, i forhold til at uddanne og efter uddanne, eksisterende og kommende Puli dommere.

Et andet aspekt på pels er farve, der synes at være sneget sig en ” Grå masked fako ” ind dette er ikke en annerkendt farve variant, en Maszkoz Fako skal være fawn/hvede / jord farvet i sin bundfarve, med tydelig sort maske, sorte spidser i både hale og øre pelsen, andre varianter er fejlfarvet og skal bedømmes som sådan.

